

بهره‌وری به مثابه فرهنگ

«بهره‌وری» الزاماً یک پدیده اقتصادی و مالی نیست، بلکه گرایشی از جنس «تفکر» برای فعالیت بهتر است. بهره‌وری از منظر علم، طبیعتاً برای خود صاحب قواعد و روش‌های اختصاصی است، لیکن به سان تمام پدیده‌های دیگر، مقدار اثربخشی آن در گرو میزان استفاده از «زمینه» ای است که کاربرد آن را آسان و فراگیر سازد. چنانچه هر پدیده (و از جمله بهره‌وری) روش‌های اجرایی خود را با زمینه‌های موجود هماهنگ نسازد، تأثیر خود را با عمقی اندک بجای خواهد گذارد و تأثیر بهینه مورد انتظار خود را حاصل نتواند کرد و یا اصولاً مورد مصرف مدام قرار نخواهد گرفت و تاریخ مصرف خود را به رغم کارایی بالقوه، از دست خواهد داد.

هر چه قدرت فراگیری آن «زمینه» (که از حالا آن را فرهنگ می‌نامیم) بیشتر باشد، کارایی پدیده مورد نظر و عمل آمده از آن، افزون‌تر خواهد شد و لذا به کارگیری عوامل فرهنگی از این نوع، به شدت می‌تواند قوه استفاده از پدیده‌ها را افزون نماید تا جایی که در شرایط مطلوب، تمامی اجزای پدیده بهره‌وری، کاربرد اجرایی یابد. در غیر این صورت و در خلاء فرهنگ بویا، بهره‌وری در یک فضای غربتی، در نبود یک هم‌نوای پایه‌پا، کارایی اصلی خود را از دست خواهد داد و فقط به تناسب وسع پذیرایی فرهنگ موجود، نیلوفرانه از آب را کد آن ارتزاق خواهد کرد و وضعیتی در حد شرایط موجود خواهد آفرید و نه بیشتر. تازه همین میزان توفیق، مشروط به استفاده از ابزار فرهنگی (هر چند ایستا) خواهد بود و چنانچه استفاده از این ابزار هم مورد بی‌توجهی قرار گیرد، دیگر بهره‌وری شعاری خواهد بود زیننده در و دیوار.

بهره‌وری از جنس تفکر و فرهنگ است. به کارگیری روش‌های کمی، چنانچه با بال دیگرش (فرهنگ) همراه نباشد، پروازی ناچیز خواهد داشت. آن گونه که با وجود تمامی هشدارها، آگهی‌ها، یادآوری‌ها (که البته نحوه ارائه آنها در جای دیگری باید مورد ارزیابی قرار گیرد) کماکان و طبق آمار، سالانه یک میلیارد و ۳۵۰ میلیون دلار انرژی از ساختمان‌های مسکونی، هدر می‌رود! تن پوش زیبا و خوش دوخته بهره‌وری، با همه پیرایه‌های چشم‌نواز عالمانه و هنرمندانه، چنانچه با اندام فرهنگ توازن نیابد، ناچاراً بر آن زار خواهد زد.

بهمن نصیری

نگاهی
• آیا این
طی دو
برنامه‌ریزی
تلخ به مو
همان گو
• آنها
تحقیق و
است. د
ما می‌گو
اما متأس
مطابق ی
عمر طی
کشوره
تفحص
خود با
• برای
سالانه
• دی
۵۰ در
پور می
۱۵ در
می‌رس
به تأسی
و نیز
• بی

بهره‌وری